

stændig enig med Enhedslisten i den udlægning, vi har givet af, hvad det er for nogle problemer, der er i foretagendet, altså hvad det er for nogle problemer, der ligger både i den administrative praksis, der har udviklet sig, og selve i den måde, cirkulerer og lignende er udformet på.

Derfor vil jeg gerne følge det op ved at spørge hr. Ole Vagn Christensen, om det ikke netop ville berettige, at der kom sådan en dialog i gang.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil godt spørge hr. Ole Vagn Christensen og for den sags skyld også hr. Ole Sohn, om de ikke er bekendt med, at når de stakke af blanketter, som hr. Ole Sohn nævnte, udarbejdes, er det som oftest sådan, at a-kasserne dels via Landsarbejdsrådet, men også i andre sammenhænge, altså gennem medarbejderne ved a-kasserne, som jo sidder tæt på medlemmerne, og som derfor skulle kende problemerne, er med til at udarbejde og formulere disse blanketter.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at det er meget nemt for os at være enige, når vi henter vore oplevelser ude blandt det levende folk. For dér kommer vi jo begge to, og derfor er vi selvfølgelig i den situation, at de ting, der bliver påpeget med hensyn til de oplevelser, folk har, selvfølgelig ikke kan være forskellige.

Og så må jeg sige til hr. Ole Sohn, at det kan jeg ikke garantere, for det har jeg hørt herinde så mange gange, når der har været talt om forenklinger, og hver eneste gang har jeg oplevet, at når en lov bliver forenklet, kan den faktisk ikke løse den opgave, som den skal håndtere.

I den forbindelse kan jeg nævne det, som jeg før sagde om funktionæren kontra fiskeren. Her mener jeg at der er tale om, at man har foretaget en så kraftig forenkling, at man ikke har kunnet tage hensyn til, at der også eksisterer andre former for ansættelse og andre former for sikkerhed. For én ting er altså, hvad der står i funktionærloven, og noget andet er det, der opstår som følgevirkninger i en a-kasse-situation.

Derfor synes jeg, vi skal lade være med at tale om forenklinger, i hvert fald hvis det er forenklinger, der kan være ødelæggende for systemet i stedet for at være opbyggende for systemet.

Formanden:

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning, og så tror jeg vi skal gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det er et kompliceret regelsæt, og at hver gang man igennem de seneste 10-20 år har forsøgt at forenkle reglerne, har der bare udviklet sig nye og mere komplicerede regler. Men jeg tror faktisk, at et af de grundlæggende problemer ved systemet er, at der er omvendt bevisbyrde. For når et medlem bliver mistænkt for enten uagtsomt eller svigagtigt at misbruge et system, hvor der er omvendt bevisbyrde, vil man automatisk hele tiden skulle udvikle et omfattende og minutøst kontrolsystem, og derfor tror jeg simpelt hen, der skal laves grundlæggende om på sanktionsystemet.

For jeg er fuldstændig enig i, at der selvfølgelig skal være et tilsyns- og sanktionssystem, men det skal bare ikke være så indviklet. Og som udgangspunkt skal det ikke være sådan, at det er dagpengemodtageren, der skal bevise sin uskyld, men sådan, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Deri tror jeg det centrale problem ligger.

Formanden:

Fru Rikke Hvilshøj som ordfører.

Rikke Hvilshøj (V):

Da jeg så forespørgslen på tryk, fornemmede jeg lidt, at Venstre og Enhedslisten har et meget forskelligt syn på arbejdsløshedsforsikringssystemet og de rettigheder og pligter, der følger af det.

Det er vigtigt at understrege, at arbejdsløshedsforsikringssystemet er et frivilligt forsikringssystem, hvor man kan tegne sig som forsikringstager, og at ideen med forsikringssystemet er, at man er sikret en indtægt i den midlertidige periode, hvor man er blevet arbejdsløs. Og med et forsikringssystem følger der altid visse krav, man skal opfylde for at kunne få udbetalt forsikringssummen, som jo i denne sammenhæng er dagpengene i tilfælde af arbejdsløshed. Det er ikke anderledes her end i andre forsikringer.

Et princip i Venstres arbejdsmarkedspolitik og dermed også for vores politik med hensyn til arbejdsløshedsforsikring er, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Derfor skal der også